

til at gennemføre deres Virksomhed, og paa den Sandsynliggørelse deraf, som han har givet.

Jeg skal yderligere bemærke, at der var 4 smaa Institutioner, som drives af „Kvindehjælpen i Aarhus“, hvor Bevillingernes Nedsættelse synes os særlig stor, idet de er nedsat fra Beløb af 3 240 Kr. og 2 430 Kr. til 1 000 Kr. for hver af de fire Institutioner, og derfor gjorde jeg, da Ministeren var til Samraad, opmærksom paa dette Forhold og sagde: Er det ikke en urimelig stor Nedsættelse, der her er Tale om? og dertil svarede Ministeren, at han havde haft en personlig Samtale med Formanden for „Kvindehjælpen i Aarhus“, Provstinde Scheperlern, som havde sagt, at disse Institutioner kunde komme igennem med et Tilskud paa 1 000 Kr. Nu kan det jo ikke være Statens Opgave at yde saadanne Foreninger mere, end de mener at kunne drive deres Virksomheder fuldt tilfredsstillende med. En saadan Fremgangsmaade kan Socialdemokraterne maaske mene at have nogen Fordel af at anbefale, men de vil ikke have nogen virkelig Fordel deraf i det lange Løb, naar Forholdet fremstilles, som det er. Derfor anbefaler jeg at stemme for alle de Forslag, som vi i saa Henseende har tiltraadt, med det Forbehold, som er udtrykt i, at hvis senere og hidtil ikke fremkomne Bemærkninger og Godtgørelser fra de vedkommende Foreninger viser, at der er knappet for meget af, da maa vi redressere en eventuel Fejl — paa samme Maade som vi i det hele taget har taget Forbehold til tredie Behandling vedrørende disse Bevillinger. Med dette ene Forbehold anbefaler jeg at stemme for alle disse Nedsættelser.

Korsgaard: At jeg har taget Forbehold med Hensyn til visse Ændringsforslag, har jo givet Anledning til, at mit Navn har været noget fremme i Retning af, at jeg skulde være, skal vi sige: paa Vandring over imod Socialdemokratiet. Det tror jeg nu at lægge for meget i min Særstilling, men jeg maa erkende, at Ændringsforslagslisten, saaledes som den er affattet, for saa vidt har hjulpet til at fremhæve mit Særstandpunkt, idet der ved Ændringsforslagene imod Sædvane hver Gang staar „Flertallet under Nr. 13 med Undtagelse af Korsgaard“, medens Fremgangsmaaden efter den almindelige Regel vilde have været, at der var kommet et nyt Flertal med et eller andet Nr., og Følgen vilde da have været, at mit af mig selv naturligvis højt skattede Navn ikke var blevet fremdraget nær saa mange Gange, som nu sket er. Jeg maa imidlertid

hævde, at man har villet lægge mere ind i dette mit Særstandpunkt, end der behøver at ligge i det, men naar jeg har taget Særstandpunkt, har det naturligvis sin efter min Mening gode Grund, og jeg kan ikke give det ærede Medlem Hr. Rode Ret i, at jeg vilde have tjent det hele bedre ved ikke at tage dette mere almindelige Forbehold, men kun forsøge paa at gennemføre en højere Bevilling for den specielle Institution, som det ærede Medlem Hr. Rode nævnte — Institutionens Navn er for øvrigt Asyl og Arbejdshjemmet for mandlige Døvstumme i Nyborg. Jeg synes nemlig, at det med nogen Ret vilde kunne kritiseres, om jeg, der sidder Bevillingsmyndighederne saa nær, som man nu faktisk gør, naar man ikke alene er Rigsdagsmand, men tillige Medlem af Finansudvalget, havde benyttet denne min Stilling til for min Institution, om jeg maa kalde den saa, at skaffe en Fordel, som andre ikke havde saa let ved at opnå.

Det, der ligger bag ved min Betænkelighed, er fornuftigvis, at jeg er bange for, at man er gaaet ikke faa af disse Institutioner, som jeg mener maa omfattes med stor Sympati af alle, for nær ved den Nedskæring, der her har fundet Sted. Det er fuldkommen rigtigt, som det ærede Medlem Hr. Rode udtalte, at Socialdemokratiet ogsaa er gaaet ind for en vis Nedskæring af disse Bevillinger, men jeg maa have Lov at sige, at jeg allerede ved Finanslovens første Behandling i Oktober—November 1926 overfor det da siddende socialdemokratiske Ministerium udtalte min Betænkelighed ved en Række af de Nedskæringer, der havde fundet Sted netop af denne Art af Bevillinger, idet jeg fandt, at de var gjort i alt for høj Grad efter en Lineal. Man maa jo ikke glemme, at den Nedskæring, som fandt Sted i Henhold til Finanslovsforslaget for 1927—28, saaledes som det blev fremlagt af Socialdemokratiet, var en Fortsættelse af en generel Nedskæring, som allerede havde fundet Sted Aaret forud, og som vistnok var fuldkommen generel, saaledes at man efter Socialdemokratiets Forslag til Finanslov for 1927—28 i Virkeligheden var gaaet ned med 20 pCt. i hvert Fald for de allerfleste af disse Institutioner, og ved det, som det nuværende Ministerium har gjort, har man i mange Tilfælde forhøjet disse 20 pCt. Nedskæring til 30. Det er altsaa det, jeg nærer Betænkelighed ved. Jeg har jo ogsaa vekslet nogle Ord med den højtærede Minister om Sagen, og ogsaa jeg har faaet den Udtalelse, at flere af Institutionerne var spurgt, før Nedskæringen blev foreslaaet,